בש"פ 2016/16 – עבד אל עזיז אברהים,אשביב אברהים נגד מדינת ישראל

<u>בבית המשפט העליון</u>

בש"פ 2016/16

לפני:	כבוד השופט י' דנציגר
העוררים:	1. עבד אל עזיז אברהים 2. אשביב אברהים
	נ ג ד
המשיבה:	מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים
מיום 18.2.2016 במ"ת 39527-01-16 שניתנה על ידי
כבוד השופט מ' י' הכהן

תאריך הישיבה:	ז' באדר ב' התשע"ו	(17.3.2016)
בשם העורר 1:	עו"ד ירון גיגי; עו"ד דניאל שחף	
בשם העורר 2:	עו"ד שלמה גיגי	
בשם המשיבה:	עו"ד תומר סגלוביץ'	

החלטה

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

בפתח הדיון לפני הוגשו לי שלוש הודעות שנגבו מהמתלונן בתאריכים 28.12.2015, 31.12.2015 ו-2.1.2016 (דהיינו בין שמונה ימים לשלושה ימים לפני האירוע המתואר בכתב האישום), במסגרתן הוא התלונן בהתאמה: על הגעת "רעולי פנים, עם נשק שחור, אולי אקדח" אל פתח ביתו; ניסיון לשרוף את רכבו; וקבלת הודעות מאיימות.

כשנשאל אם הוא חושד בגורמים שונים העומדים מאחורי האירועים דנן נקב בשמותיהם של מספר חשודים שאינם העוררים בתיק דנן, ואף לא שאר שלושת הנאשמים בכתב האישום.

בנוסף, בשתיים מהתלונות הנ"ל ציין המתלונן כי הוא "מסוכסך עם כל הכפר". לטענת העוררים יש בכך כדי להעיד כי למתלונן לא היה, בזמן אמת, כל סכסוך עם העוררים, והפוגעים בו יכול שהם אותם גורמים שבהם ראה המתלונן בהודעותיו משום "חשודים".

לטענת המשיבה, העובדה שהמתלונן אינו נוקב בשמם של העוררים בתלונות אלה, יש בה כדי להעיד שהוא אינו מבקש להאשים את העוררים בפגיעה בו, שעה שאין הם נושאים באחריות לכך, ולכן יש להתייחס להטחת האשמה בעוררים במקרה דנן בכובד ראש.

בהודעת הערר נטען כי שגה בית המשפט המחוזי עת קבע כי התגבשה תשתית ראייתית לכאורית נגד העוררים. העוררים עומדים על הסתירות הפנימיות והחיצוניות בהודעות המתלונן בהשוואתן לדברים שמסרו עדים אחרים בפרשה. כן נטען כי לא נבדקו כדבעי טענות האליבי שלהם.

לטענת המשיבה די בתשתית הראייתית הלכאורית הקיימת כדי להצדיק הותרת העוררים במעצר מאחורי סורג ובריח עד לתום ההליכים נגדם, כפי שקבע בית המשפט המחוזי.

על אף טענות העוררים, לא ניתן להתעלם מכך שבמקרה דנן קיימת תשתית ראייתית בלתי מבוטלת נגד העוררים שיש בה כדי לקשור אותם למיוחס להם בכתב האישום. אף אם יש בה אי דיוקים, חוסר התאמות ואף סתירות, כל אלה יתבררו וייבדקו בבוא היום בכור ההיתוך של ההליך בתיק העיקרי.

בנוסף, לא ניתן להתעלם מכך ששירות המבחן המליץ שלא לשחרר את העוררים לחלופות המעצר שהוצעו על ידם בבתיהם שבאבו-גוש, בין היתר נוכח מעורבותם בעבירות אלימות בעבר ונוכח הערכת השירות כי קיים סיכוי גבוה להישנות התנהלות אלימה מצידו של העורר 1, וקיימת רמת סיכון בינונית להישנות התנהגות אלימה מצדו של העורר 2.

יחד עם זאת – בהתחשב, בין היתר, בדברים המתוארים בפתח החלטתי – היה והעוררים יציגו חלופות מעצר שאינן באבו-גוש, ומפקחים ראויים שיוכלו ליטול על עצמם את האחריות בפיקוח רציף וקפדני על העוררים, נראה לי שמן הראוי שאלה תיבדקנה על ידי שירות המבחן ותוצגנה לפני בית המשפט המחוזי הנכבד כדי שזה יכריע אם יש בהן כדי לאיין את המסוכנות הלכאורית הנשקפת מהעוררים, על פי מיטב שיקול דעתו.

בכפוף לסיפא להחלטתי זו, הערר נדחה.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

עד להחלטה אחרת של בית המשפט המחוזי יוותרו העוררים במעצר מאחורי סורג ובריח.

ניתנה היום, ז' באדר ב' התשע"ו (17.3.2016).

ש ו פ ט

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©